

אביב קלאסי בתיכון אלון: הצגות הגמר של תלמידי מגמת תאטרון נתנו פירוש אישי למחזות מופת

תלמידי שכבת יב' במגמת תאטרון בתיכון אלון העלו השבוע את הצגות הגמר, המהוות גולת הכותרת של שלוש שנות פעילות במגמה וסיומן של 12 שנות לימוד. במסגרת הפרויקט, שכותרו "אביב קלאסי", יצרו תלמידי המגמה שלוש הפקות, המבוססות על מחזות מופת מהמאה ה-20 - "השחף", מאת אנטון צ'כוב, "כולם רוצים לחיות", מאת חנוך לוין, ו"קוקו" בהשראת המחזה קן הקוקייה מאת דייל וסרמן.

הצגות הגמר הועלו בתמיכת משפחת גלר, שיזמה את פרויקט ניצן, לזכר בתם ניצן גלר, בוגרת מגמת תאטרון. משפחת גלר נכחה בערב הסיום החגיגי של ההצגות.

תלמידי המגמה עבדו על פרויקט הגמר במשך 9 חודשים, ולקחו אחריות על השלבים השונים של ההפקה. התלמידים יצרו עיבודים משלהם למחזות, עיצבו מחדש דמויות והטביעו את חותמם האישי על התוצר הסופי, תוך שהם מביאים את ה"אני מאמין" שלהם כיוצרים וכבני אדם אל הבמה. כך, בחנה ההצגה "קוקו", שהציגה את דמיות החוסות במוסד כנשים בלבד, את השאלה מיהו שפוי, בעיבוד של "כולם רוצים לחיות" נבחנה שאלת הפחד מהמוות, ואילו בעיבוד יצירתי של "השחף" בחנו התלמידים סוגיות הנוגעות במשמעות החיים, בהגשמת החלומות אל מול הסיכונים הכרוכים בכך, ובמפגש של האדם עם הריקנות בחייו.

תהליך היצירה היה כאמור משותף, והתבסס על חקירת השאלות שהמחזות מעלים. מספר יובל רובין, שביים את "השחף": תהליך היצירה והחקר של כל חברי ההפקה, היה תהליך של בריאת עולם מאפס. כל עלה, כל עששית שהוצבה על הבמה, וכל מילה שנאמרת על במה היא חלק מהניסיון שלנו לבחון האם אנחנו בתור בני אדם לוקחים את הדברים הטובים שהחיים מציעים לנו ויוצרים ממנו ריק. היצירה שלנו גרמה לי להבין שעלי להעריך את החיים. מוסיף דניאל לשם, שביים את "כולם רוצים לחיות": במהלך העבודה הבנתי שהקומדיה היא הדרך הטובה ביותר לביטוי הטרגדיה. ביקשנו להפנות את הזרקור אל הצופה פנימה, שיבחן מחדש את חייו. רצינו ליצור עבור הצופה מסע שיאפשר לו להבין את תכלית קיומו. בר אסיא, שביימה את "קוקו" סיפרה כי בתהליך העבודה יצקו השחקניות בסיפור נקודות חיבור לעצמן ושילבו את סיפוריהן האישיים בעלילה.

כנהוג במגמת התאטרון באלון, בהפקות השתתפו גם תלמידי שכבות י' וי"א אשר נטלו חלק פעיל בהפקה בתפקידים טכניים ואחרים. את הפרויקט הנחו המורים יהודית ג'ינגר, ענבר סויפרמן ורן שחל, רכז המגמה. יוספה אבן שושן-הנחיית דמרטורגיה, דיתי אופק – הנחיית תלבושות ותפאורה, מתן פרמינגר-הנחיית תאורה, נעמה רדלר- הנחיית מוזיקה, אריאנה גוטמן- הנחיית תנועה.

הצופים בהצגות התרשמו מאד מהרמה הגבוהה של ההפקות על שלל מרכיביהן. מסכמת אחת הצופות: זו הייתה חגיגה של תאטרון מרגש. ההפקות שזרו מרכיבים שונים של תאטרון, שיצרו תמונה שלמה וחדשנית. התלמידים תפסו את הרוח המיוחדת של המחזות הללו, אבל נתנו לה ביטוי אישי, ויצרו ערב מעורר התפעלות.